

Plouă

Roxana.c

Gândul meu străbate lumea-n zări albastre, creste sure...
uneori ascultă timpul fluierat de-un tren în gări.
Numai unde-a plâns tristețea până a crescut pădure
nu-l trimit că s-ar întoarce obosit de întrebări.

Atunci plouă în orașul meu cu turle și vitrine.
Oameni singuri beau iluzii-n ceața roză-a unui bar...
Strada-i rău. O trec pe vârfuri zgribulite balerine.
Tace neclintit în ploaie lângă-un zid un solitar...